

Research Article

‘ಆವರಣ’ ಕಾದಂಬರಿ : ವಸ್ತು ಮತ್ತು ನಿರೂಪಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ

ಡಾ. ಜಯಶಂಕರ ಎಂ.

ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು, ನಂಜನಗೂಡು, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

Corresponding Author: ಡಾ. ಜಯಶಂಕರ ಎಂ.**Abstract**

ಎಸ್.ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪನವರ ‘ಆವರಣ’ ಕಾದಂಬರಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆ, ಧರ್ಮ, ಕೋಮುಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಲೇಖನವು ಕಾದಂಬರಿಯ ವಸ್ತು ಹಾಗೂ ಅದರ ನಿರೂಪಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂಬಂಧ, ಮತಾಂತರ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಘರ್ಷ, ಜಾತ್ಯತೀತತೆ, ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ವೈದಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಕಾದಂಬರಿ ಹೇಗೆ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಜಿಯಾ ಮತ್ತು ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿಯಂತಹ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಲೇಖಕರ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ನಿಲುವುಗಳು ಕಥನದೊಳಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಸ್ತುವಿನ ಆಯ್ಕೆ, ನಿರೂಪಣಾ ತಂತ್ರ, ಪಾತ್ರಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಕಾದಂಬರಿಯ ನಿರೂಪಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಕೃತಿಯೊಳಗಿನ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳು ಅದರ ಸೃಜನಶೀಲ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಲೇಖನ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ‘ಆವರಣ’ವನ್ನು ಕೇವಲ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಕೃತಿಯಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

Keywords: ಆವರಣ, ಎಸ್.ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪ, ವಸ್ತು, ನಿರೂಪಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾದಂಬರಿ, ಧರ್ಮ, ಮತೀಯವಾದ, ಹಿಂದೂ-ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂಬಂಧ, ಮತಾಂತರ, ವೈದಿಕ ಚಿಂತನೆ, ಜಾತ್ಯತೀತತೆ, ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಪೂರ್ವಗ್ರಹ, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ.

‘ಆವರಣ’ ಕಾದಂಬರಿ : ವಸ್ತು ಮತ್ತು ನಿರೂಪಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ.

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಎಸ್.ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪನವರ ‘ಆವರಣ’ ಕಾದಂಬರಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚಿತವಾದುದು. ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಗುಣಗಳಿಗಿಂತ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ವಸ್ತು, ಲೇಖಕರು ತಳೆದ ಮೌಲ್ಯಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಚರ್ಚೆ ಮತ್ತು ಸಂವಾದ, ವಾಗ್ವಾದಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆದವು. ಲೇಖಕರ ನಿಲುವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೂಲಭೂತವಾದಿ ನೆಲೆಯದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ಚಿಂತಕರು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಲಾಕೃತಿಯ ರಚನೆ, ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಬಂಧ, ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತಂತ್ರ, ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಹತ್ವ, ಲೇಖಕನ ಆಳದಲ್ಲಿರುವ ಮತೀಯ ಸಂವೇದನೆಗಳು, ಕಾದಂಬರಿಯೊಳಗಿನ ನಿರೂಪಕನ ಪ್ರಜ್ಞೆ,

ಪಾತ್ರಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಓದು ಹೀಗೆ ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ 'ಆವರಣ' ಕಾದಂಬರಿಯ ಬಗೆಗೆ ಅನುಸಂಧಾನವನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೋಮು ದ್ವೇಷದ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಧರ್ಮದ ದೂಷಣೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಕೃತಿಯೊಂದು ತನ್ನ ಸೃಜನಶೀಲ ಗುಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕೇವಲ ಒಂದು ವಾದವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ 'ಆವರಣ' ಕಾದಂಬರಿಯು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನುಭವಗಳ ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಕಲಾಕೃತಿಯ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಲು ಹೊರಟ ಲೇಖಕನೊಬ್ಬ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಅನುಹೃದ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಸಾಗಲಾಗದೆ ಕೇವಲ ವಾದಿಯಾಗಿ, ಚರ್ಚಾಪಟುವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ 'ಆವರಣ' ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರೀತಿಯ, ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ಉದಾತ್ತ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಳದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು, ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಅನಂತತೆಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಲೇಖಕನೇ ವಾಚಾಳಿಯಾಗಿ ಕೃತಿಯ ತುಂಬ ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತಾನೆ.

'ಆವರಣ'ವು ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸಲ್ಮಾನ ಧರ್ಮಗಳ ನಡುವಿನ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದಾಳಿ ಮತ್ತು ದಮನಗಳು, ಮತಾಂತರ, ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಆಶಯಗಳ ವಿರೋಧ, ಜಾತ್ಯತೀತತೆ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವ ವಾದಗಳ ನಿರಾಕರಣೆ, ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಮುಯ್ಯಿ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಭಲ, ವೈದಿಕವಾದದ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಪ್ರಗತಿಪರರ ಬಗೆಗಿನ ವ್ಯಂಗ್ಯ, ಮತೀಯ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಅವಿರತ ತಂತ್ರ -ಹೀಗೆ ಹಲವು ಕೋನಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಮು ದ್ವೇಷವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಒಂದು ಕಥನವಾಗಿದೆ. ಆವರಣದ ರಚನೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಗಳು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಾದವನ್ನು ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಮತೀಯವಾದವನ್ನೇ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಗವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಇತರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಜಾತೀಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಸಾಗಿಸಲೆತ್ತಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಜಾತೀಯ ಅಥವಾ ವಿಶಾಲ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಗೌರಿ, ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಯುವಕ ಅಮೀರನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ವಿವಾಹದ ನಂತರ ಮತಾಂತರವಾಗುವ ಗೌರಿಯು, ರಜಿಯಾ ಆಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾಳೆ. ತದನಂತರದ ಕಥನದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕ ಎಸ್.ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪನವರು ರಜಿಯಾಳ ಮೂಲಕವೇ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಧಾರ್ಮಿಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವಂತೆ ಕಾದಂಬರಿ ನಿರೂಪಣೆಯ ತಂತ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಜನಶೀಲ ಕಾದಂಬರಿಯೊಂದರ ಪಾತ್ರವಾದ ರಜಿಯಾ ಸಹಜ ಪಾತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೂ ಮತೀಯವಾದವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವಕೀಲಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ. ಭಾರತದ ವಸಾಹತು ಸಂದರ್ಭವು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಒಡೆದು ಆಳುವ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತ ಸತ್ಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಜಿಯಾ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ವ್ಯಸನವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡ ರಜಿಯಾ, ತನ್ನ ಗಂಡ ಅಮೀರನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾಳೆ. ವಿರೋಧಾಭಾಸವೆಂದರೆ ಗೌರಿಗೆ ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮದ ಕೆಡುಕುಗಳು ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಜ್ಞಾನದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಿಗುವುದು ಗಾಂಧೀವಾದಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇದು ವಿರೋಧಾಭಾಸವಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿಂದೂ ಮತೀಯವಾದಿಗಳು ಗಾಂಧಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಮತೀಯವಾದಿ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ಲೇಖಕರಾದ ಎಸ್.ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪನವರು ಕಥನಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಂ ದ್ವೇಷದ ಜೊತೆಗೆ ಗಾಂಧೀವಾದವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿ ಜನ್ಮತಃ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಮಾನತೆಯ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವ ಜಾತ್ಯತೀತ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು

ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪಾತ್ರವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ನಿರೂಪಕ ಆತನಿಗೆ 'ನಕಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ'ವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ 'ಆವರಣ' ಕಾದಂಬರಿಯು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಭಾರತವನ್ನು ಜಾತ್ಯತೀತವಾಗಿ ರೂಪಿಸಲೆತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಗತಿಪರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದುತ್ವವಾದಿಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪದ, ಉಳಿದಂತೆ ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಸರಿತಪ್ಪುಗಳ ಜೊತೆ ಬದುಕುವ ಸಂವಿಧಾನವಾದಿಗಳನ್ನು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಘಪರಿವಾರದ ಹಿಂದುತ್ವವಾದಿಗಳು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಂತೆಯೇ 'ಆವರಣ' ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಾದಂಬರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಂಪರೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಎಸ್.ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪನವರು 'ಆವರಣ' ದಲ್ಲಿ ಸೃಜನಶೀಲ ಬರಹಗಾರರಾಗಿ ಕಾಣುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾದಂಬರಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ ಮತೀಯವಾದದ ಪ್ರಚಾರಕರಾಗಿಯೇ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂ ಕೋಮುವಾದಿಯೊಬ್ಬ ತಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ವಾದಗಳನ್ನು ಕಲಾಕೃತಿಯೊಳಗೆ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿಸಲೆತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾದಂಬರಿಯ ತಂತ್ರವೂ ಲೇಖಕರ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ರಜಿಯಾ ಕಾದಂಬರಿಯೊಳಗೆ ತಾನೊಬ್ಬ ಲೇಖಕಿಯಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿಯೊಂದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ರಜಿಯಾ ಬರೆಯುವ ಕಾದಂಬರಿಯ ವಸ್ತುವಿಷಯ ಮತ್ತದೇ ಚರಿತ್ರೆಯೊಳಗಿನ ಹಿಂದೂ- ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂಬಂಧಾಂತರಗಳ ನಡುವಿನ ಏಕರೂಪಿ ಸತ್ಯಗಳ ಹುಡುಕಾಟ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರ.

ಲೇಖಕನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲದ ಕಾದಂಬರಿಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಳಗು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಶೋಧದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುವ ಅಥವಾ ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನೊಳಗೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ಮನೋಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಸತ್ಯದ ಎಳೆಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದು ಸೃಜನಶೀಲ ಅನೈತಿಕತೆ. ಅನುಭವ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಮೂಲೆಗಳನ್ನು ಲೇಖಕನೊಬ್ಬ ಪೂರ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕಾಣಬೇಕು. ನಂತರ ತಾನು ಕಂಡದ್ದನ್ನು ತನ್ನ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಕುಲುಮೆಯೊಳಗೆ ಹದಗೊಳಿಸಿ ಓದುಗರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಭೈರಪ್ಪನವರು ಚರಿತ್ರೆಯ ಅನುಸಂಧಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಾಗಿ ತಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. "ತನಗೆ ಅಪ್ರಿಯವಾಗುವ ಸತ್ಯದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಧೀರೋದಾತ್ತತೆ ಇರುವವರು ಮಾತ್ರ ನಿಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದರು" (ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕೇಡು, ಆವರಣ ಎಂಬ ವಿಕೃತಿ, ಪುಟ: 121) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಎಂ.ಎಸ್. ಆಶಾದೇವಿ ಅವರು. ಆದುದರಿಂದ 'ಆವರಣ' ವೈದಿಕ ಬದುಕಿನ ಮರುರೂಪೀಕರಣಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವ ಬಹುಮುಖೀ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಎಡತಾಕುವ ಚೇತನವಿಲ್ಲದೆ ಕಾದಂಬರಿಯು Aಬ ಚಹರೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಮತವನ್ನು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಮತವನ್ನು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವ ಸಮಾಜೋ- ರಾಜಕೀಯ ಹುನ್ನಾರದ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯ ವರದಿಯಾಗಿ ಮೈಪಡೆದಿದೆ.

'ಆವರಣ' ಓದುಗನೊಬ್ಬನಿಗೆ ದಕ್ಕಿಸಬೇಕಾದ ಜೀವನ ದರ್ಶನ, ಉದಾತ್ತ ಮನುಷ್ಯ ವರ್ತನೆಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳಿ, ಅನ್ಯ ಕೋಮಿನ ಬಗೆಗೆ ಅಪಾರ ದ್ವೇಷ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ನೇತ್ಯಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ 'ಆವರಣ'ವು ಒಂದು ಸೃಜನಶೀಲ ಕಲಾಕೃತಿಯಾಗದೆ ಜಾರಿಬಿದ್ದು ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡಗಾತ್ರದ ಕರಪತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. 'ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ

ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಓದುವುದು, ಅವು ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳ ಆಚೆ ಹೋಗಿ ಲೋಕದ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತವೆಯೆಂದು. ಅದು ಕುವೆಂಪು ಅವರ 'ಮಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು', ಭೈರಪ್ಪನವರ 'ಗೃಹಭಂಗ', ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯನ 'ಅನ್ನಾಕರೆನಿನಾ', ವೈಕಂ ಅವರ 'ಪಾತುಮ್ಮಳಿ ಆಡು', ಪುಣೇಕರರ 'ಗಾಂಗಾಮಾಯಿ', ತೇಜಸ್ವಿ ಅವರ 'ಕರ್ವಾಲೋ' ಆಗಿರಬಹುದು. ಕೃತಿಯೊಳಗಿನ ಲೋಕದೃಷ್ಟಿಯು ವಿಶಾಲವಾಗದೆ ಮಾನವೀಯವಾಗದೆ ಎಷ್ಟೇ ಶಕ್ತ ಲೇಖಕನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಕೃತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲಾರ" (ಆವರಣ: ಏನನ್ನು ಮರೆಮಾಚುತ್ತಿದೆ?, ಧರ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಪುಟ: 113) ಎನ್ನುವ ರಹಸ್ಯ ತರೀಕೆರೆ ಅವರ ಮಾತು 'ಆವರಣ' ಕಟ್ಟುವ ಕಥನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾಗಿದೆ.

ವೈದಿಕ ತತ್ವವನ್ನು ಮರುನಿರೂಪಿಸುವ ಭರದಲ್ಲಿ 'ಆವರಣ' ಹೇಗೆ ಸೃಜನಶೀಲತೆಗಿರುವ ಅನಂತತೆಯ ಬೀಸು, ಕೃತಿಗಿರುವ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆ, ಉದಾತ್ತ ಕಲಾಕೃತಿಯಾಗಿ ರೂಪುತಳೆಯಬಹುದಾಗಿದ್ದ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಕಾದಂಬರಿಯೊಳಗಿನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ವಾಸ್ತವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಮತೀಯವಾದಿ ನಿರೂಪಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾದಂಬರಿ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯ ತರೀಕೆಯವರು ಈ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ದೆಹಲಿಯ ಅರಮನೆಯ ಒಂದು ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಳಿ ಮತಾಂತರಗೊಳಿಸಲಾದ ರಾಜಕುವರನೂ ಅವನ ಕಳೆದು ಹೋದ ಮಡದಿಯೂ ಬಹುಕಾಲದ ಬಳಿಕ ಭೇಟಿ ಆಗುವ ಒಂದು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಉತ್ಕಟವಾದ ದೃಶ್ಯ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಸುಗಳು ಮೇಯುತ್ತಿವೆ. ಕೂಡಲೆ ಮುಸ್ಲಿಂ ದೊರೆಯ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಸುಗಳಿರುವುದು ಎಲ್ಲಿ ಪಾಸಿಟೀವಾದ ಅರ್ಥಕೊಡುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ನಿರೂಪಕನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ, ಕೂಡಲೆ 'ಇವನ್ನೇನು ಹಾಲಿಗಾಗಿ ಸಾಕಿದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೊಬ್ಬಿಸಿ ನಂತರ ಕಡಿಯಲು ಸಾಕಿದ್ದಾರೋ' ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯು ಅವನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಖಾಸಗೀ ಬದುಕಿನ ಈ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಯೋಚನೆ ಸುಳಿಯುವಂತೆ ಕಾದಂಬರಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. (ಆವರಣ: ಏನನ್ನು ಮರೆಮಾಚುತ್ತಿದೆ?, ಧರ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಪುಟ: 113)

ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ರಾಕ್ಷಸೀಕರಣ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸ್ಟೇಸನ್ನೂ ಕೃತಿ ಕೈಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಗುಡಿ ಕೆಡಹುವ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು 'ನಾಶ' ಎಂದರೆ ಮನೀದಿ ಕೆಡಹುವುದಕ್ಕೆ 'ತೆರವು ಮಾಡುವಿಕೆ' ಎಂಬ ಪದ ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಮರಾಠರು, ಆಂಗ್ಲರು ಮುಂತಾಗಿ ಆಳುವ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಭಾಷಿಕವಾಗಿ ಸಂಭೋಧಿಸುತ್ತದೆ; ಮೊಗಲರನ್ನು 'ಮುಸ್ಲಿಂ ರಾಜರು' ಎಂದು ಧರ್ಮವಾಚಕದಲ್ಲಿ ಕರೆದು, ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊಣೆಗಾರನನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅನುಭವಗಳ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟಿದ ಆವಾಹನೆಗೊಂಡ ವಿಚಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಎಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳು ಇಂತಹ ಒಳ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ." (ಆವರಣ: ಏನನ್ನು ಮರೆಮಾಚುತ್ತಿದೆ?, ಧರ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಪುಟ: 113)

ಲೇಖಕನ ಅನುಭವಜನ್ಯವಾದ ಲೋಕದರ್ಶನವನ್ನು ತನ್ನದೇ ಆದ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಚಲನೆಯ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುಗರಿಗೆ ದಾಟಿಸಬೇಕಾದ ಕಾದಂಬರಿಯ ಸಹಜ ಹರಿಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಭೈರಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿ ಹಾಗೂ ಹಿಂದೂವಾದಿ ಚಿಂತನೆಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಹಂಬಲಕ್ಕಾಗಿ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದರಿಂದ 'ಆವರಣ'ವು ಮತೀಯ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹರಡುವ ಒಂದು ಕೈಪಿಡಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ತನ್ನ ಸೃಜನಶೀಲ ಬರಹಗಳ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕ, ಓದುಗ ವರ್ಗದ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕನೊಬ್ಬ ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಮತೀಯ ಮೂಲಭೂತವಾದದ ಅಜೆಂಡಗಳ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಕಾದಂಬರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರದ ಸೋಲು ಹಾಗೂ ಲೇಖಕನೊಬ್ಬನ ಅಧಃಪತನವನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸುವ ಕಥನದಂತೆ 'ಆವರಣ' ಕಾದಂಬರಿಯು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಕೃತಿಗಳು:

1. ಆವರಣ, ಎಸ್.ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಂಡಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು, 2015
2. ರಹಮತ್ ತರೀಕೆರೆ, ಧರ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆ, ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು, 2008
3. ಗಣೇಶ್ ಮೊಗ್ಗಳ್ಳಿ (ಸಂ), ಮತೀಯ ಭಯಾವತಾರ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, 2009
4. ಗೌರಿ ಲಂಕೇಶ್ (ಸಂ), ಆವರಣ ಎಂಬ ವಿ- ಕೃತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಲಂಕೇಶ್ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು, 2007

Citation: ಡಾ. ಜಯಶಂಕರ ಎಂ. 2026. “ಆವರಣ’ ಕಾದಂಬರಿ : ವಸ್ತು ಮತ್ತು ನಿರೂಪಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ”. International Journal of Academic Research, 13(1): 216-220.

Copyright: ©2026 ಡಾ. ಜಯಶಂಕರ ಎಂ. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author and source are credited.